

Què fer a Camprodon

1 – Oficina de Turisme

Horari: de Dimecres a Dissabte de 10-14h i de 16-19h. / Diumenges: de 10-14h
Adreça: C/ Sant Roc, 22 Contacte: 972.740.010.
Web: turismecamprodon.cat Email: informacio@camprodon.cat

2 – Plaça de la Vila

En tant que cap de vegueria, el veguer era el representant reial a Camprodon des de l'època medieval. En paral·lel es gestà un govern municipal representat per tres cònsols, designats anualment pels dirigents sortints. A fi d'evitar suspicàcies, el 6 de desembre de 1547 s'instaurà el "Regiment de sac", segons el qual s'elegirien els cònsols a sorts.

Amb el Decret de Nova Planta (1716), Camprodon passà a dependre del corregiment de Vic i tingué una alcaldia major fins el 1834, quan la vila s'integrà al partit judicial de Puigcerdà.

L'actual façana de la Casa de la Vila (s. XVI-XVII) té una rèplica al Poble Espanyol de Barcelona.

3 – Casa natal d'Isaac Albéniz

El 29 de maig de 1860, en aquesta casa nasqué Isaac Albéniz Pascual, un dels compositors i pianistes catalans amb més renom internacional. Fou padrí de bateig l'aleshores alcalde de la vila, Manuel Barnadas. Arran d'aquestes circumstàncies, l'Ajuntament va decidir crear un museu dedicat al músic que, gràcies a la col·laboració dels seus descendents, ha aconseguit reunir diversos mobles, objectes i documentació personal de l'artista. Així mateix, la Fundació Pública Museu Isaac Albéniz de Camprodon organitza cada any un Festival de música, en què hi actuen figures consolidades al costat de joves talents.

4 – Cal Marquès

Vers l'any 1620 Pere Ribes, propietari d'una farga a la població de Setcases, decidí construir aquest edifici de grans dimensions. És, potser, el millor exemple d'arquitectura civil residencial d'època moderna de la Vila de Camprodon. Posteriorment, les autoritats municipals li atorgaren el títol de Burgès Honrat, un títol nobiliari de caràcter local. Anys després la finca passà a ser propietat del seu nét, que fou nomenat Marquès del Farràs l'any 1702 pel rei Felip V. D'aquesta manera, l'antiga Casa Ribes passà a denominar-se Cal Marquès. Una variant de l'escut familiar pot admirar-se al Palau del Laberint d'Horta a Barcelona.

5 – Convent del Carme

Fundat al 1352, l'any 1354 ja hi ha notícies de la construcció de l'església conventual. Entre aquesta data i el segle XV es bastiren la majoria d'edificis del conjunt, reconstruïts en part després dels efectes dels terratrèmols de 1428.

Es tenen notícies d'un claustre fet amb pedra de Girona pels volts de 1371, però al segle XVII fou substituït per un altre, desmantellat al segle XX. El convent acollí el concili provincial de l'orde del Carme l'any 1399. Serví de model per al convent carmelità d'Olot, bastit al segle XVI. Algunes peces d'època medieval procedents del convent es troben repartides per diversos llocs de Camprodon.

6 – Mare de la Font

Com en altres indrets, la "Mare de la Font" és l'expressió que s'utilitza per referir-se a una deu de gran cabal que abasta diverses fonts.

Tal com indica l'epígraf existent, la font ja s'havia monumentalitzat com a mínim des de l'any 1611. La imatge actual l'adquirí després de la reforma de 1924.

Abans de la construcció del desviament de la carretera de França als anys 60, s'arribava a la Mare de la Font per un camí d'uns dos metres

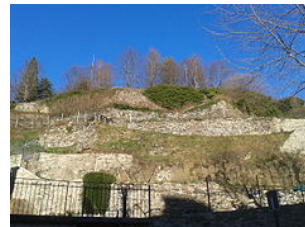

d'amplitud, flanquejat per camps conreats pertanyents a la casa de pagès de cal Petxu. Més enllà de la font, el camí continuava en direcció a Les Rocasses i rebia el nom de Passeig de Ferrer Bàrbara, tal com recorda una pedra gravada en el lloc, en honor al benefactor barceloní que n'havia finançat la reforma i ampliació.

A la vora de la font es poden trobar alguns fortins construïts pels soldats de la guarnició de Les Rocasses als anys 50, edificacions que formaven part d'una línia defensiva dels Pirineus – irònicament anomenada "Línia Gutiérrez"- impulsada pel règim franquista entre els anys 1944 i 1955 per prevenir el perill d'invasió.

7 – Castell de Camprodon

El Castell de Camprodon, originalment de Sant Nicolau, és una antiga fortificació al nucli de Camprodon (Ripollès) declarada bé cultural d'interès nacional. Fou un castell termenat documentat el 1196 i que en queden restes de bases dels murs de defensa. La muntanya està ocupada avui dia per alguns horts en els marges amb més pendent i el pla de la Torre del Coll, i cases d'estiueig, com per exemple Can Serra, Can Conde o Can Vincke, en les parts més planeres.

8 – Pont Nou

En la documentació medieval s'anomena "pont Nou" en oposició a "pont Vell" (el de can Carrera), un pont de pedra de dos ulls que creua el Ritort prop de la cruïlla del carrer València. Tot i que del "pont Nou" popularment se'n diu "pont romà" o "romànic", es tracta d'una construcció d'uns 20x14m feta a partir de l'any 1315, i potser refeta al 1362. A conseqüència del terratrèmol de l'any 1428 va quedar força malmès. Destruït durant la guerra civil catalana (guerra dels Remences, a la segona meitat del s. XV) i reconstruït, amb moltes modificacions, al llarg dels segles següents. L'entrada fortificada es coneix com a Porta de Cerdanya, perquè era el punt final del camí reial que venia dels comtats alt pirinencs en direcció al litoral gironí.

9 – El Prat (Plaça del Dr. Robert)

El 6 de desembre de 1118 el comte Ramon Berenguer III va concedir a la vila el privilegi per a tenir mercat, que ara se celebra cada diumenge. El 31 de juliol de 1251 el rei Jaume I permeté l'organització d'una fira per Sant Joan, tot i que el 1321 Jaume II la va traslladar el dia de Sant Miquel. Des de llavors, al mercat s'han exhibit tot tipus de productes de la Vall, malgrat que la construcció de les carreteres de Ripoll (1892) i Olot (1927), així com la línia fèrria Barcelona-Puigcerdà (1922), va propiciar l'entrada de productes procedents d'altres indrets.

La gent de la comarca coneix la plaça com el Prat, atès que antigament s'havia anomenat aquest indret el Prat del Molí.

Al voltant de la plaça del Dr. Robert, hi trobem alguns edificis emblemàtics com el cinema del Casal Camprodoní, també els edificis significatius de l'Hotel Camprodon.

10 – Can Birba - Antiga fàbrica de galetes Birba.

Després d'ampliar la botiga oberta pel seu pare en una pastisseria, l'any 1910 Llorenç Birba apostà per comercialitzar galetes elaborades amb productes naturals i de qualitat. La seva iniciativa resultà un èxit: les galetes Birba es començaren a vendre fora de la comarca i aviat s'hagué d'ampliar la producció.

Per aquest motiu, l'any 1927 Llorenç Birba adquirí uns terrenys prop del Passeig Maristany per a construir-hi una fàbrica, que s'inaugurà dos anys després. El 2007 la factoria es traslladà a la planta de la Colònia Estabanell.

11 – Passeig Maristany

A partir dels anys 1924-1925, la construcció de segones residències per part dels estiuejants de Camprodon, majoritàriament barcelonins, es va traslladar del Passeig de la Font Nova al Passeig Maristany.

La construcció d'aquest passeig es realitzà en els terrenys de can Aulí, una masia que Francesc Maristany (1849-1929), havia comprat per edificar-hi una residència familiar. Tanmateix, Francesc Suriñach, contractista i mestre d'obres, va convèncer a Maristany perquè, a més d'alçar la seva torre, també promogués una actuació urbanística de majors proporcions. L'autoria del projecte s'atribueix a l'arquitecte Bernadí Martorell (1877-1937), qui va idear un passeig central ample, flanquejat per fileres d'arbres i lleugerament corbat, amb la qual cosa aconseguí recrear la sensació d'infinidut que hom pot sentir a la muntanya.

Enric Sagnier (1858-1931), Raimon Duran i Reinalts (1895-1966), Josep Antoni Coderch (1913-1984) o Francesc Mitjans (1909-2006) són alguns dels arquitectes que han participat en el disseny de les cases. D'entre elles, cal destacar la torre Garcia, on es va allotjar Juan Negrín al final de la Guerra Civil, o la finca anomenada Vora del Ter, que disposa d'una petita església i un claustre procedents de San Esteban de Gormaz, a la província de Sòria

12 – Can Surís

Can Surís és un edifici inicialment residencial, desenvolupat en cantonada, amb planta baixa i un pis superior. La façana, de caràcter modernista historicista, és feta amb mamposteria irregular deixada vista, carreus emmarcant les obertures i una sanefa de ceràmica vidriada a mitjana alçada de la planta baixa. La coberta és de fibrociment orientada a dos costats (nord i sud) i acabada en barbacanes que rematen les façanes.

L'arquitecte autor del projecte, Josep Renom i Costa, va fer modificacions durant l'obra. El seu primer propietari fou el senyor Josep M. Surís. L'any 1935 fou adquirida per les religioses de I.C. Maria i reformada pel contractista Josep Casals. Durant molts anys va ser una guarderia infantil. Amb posterioritat a l'any 2009 s'hi va aixecar una segona planta i obrir una porta donant al carrer València on abans hi havia finestres.

13 – Font de La Cordera

Es troba a la part alta del carrer València, al costat del riu Ritort.

Li dona el nom el fet que es fabricaven cordes al seu voltant. Fou construïda a l'Edat Mitjana, i, igual que les fonts del Monestir i de la plaça de César August Torres, té una bola al cim de la font i també abastia d'aigua el poble. L'aixeta és molt bonica, gran i amb la forma del cap d'un animal. L'aigua sobrerava a parar a un safareig que queda uns metres més avall, al llit del riu.

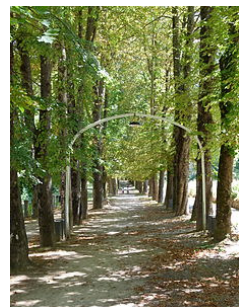

14 – Passeig de la Font Nova

El passeig de la Font Nova constitueix un clar exemple urbanístic de la popularització de l'estiueig entre les classes benestants, generalment barcelonines, a diversos indrets de Catalunya, amb un gran valor paisatgístic des de mitjan del s. XIX. El lloc ja s'esmenta al segle XVIII, i probablement existia des d'abans.

En una primera etapa, la colònia d'estiuejants de Camprodon es concentrà en aquest passeig arbrat, obra de Josep de Campa l'any 1822. Els primers a instal·lar-s'hi foren la família d'Olivada que, atreta per la caça de la zona, hi construï la seva residència al 1880. Dos anys després ho faria el Dr. Robert, responsable de dur a terme una tasca proselitista a favor de l'estiueig a la vila. Als anys 1881-1883 s'edificà el Casino entre el camí de Dalt i el riu, on els seus membres feien tertúlia i ball o gaudien del teatre, poesia i l'òpera. L'any 1903 s'instal·là al passeig la il·luminació elèctrica, el primer lloc de la població a tenir-ne.

Al passeig també s'hi poden observar les magnífiques residències d'altres il·lustres famílies: can Pomar, construïda entorn els anys 1882-1883 per l'arquitecte Josep Vilaseca, autor de l'Arc del Triomf de Barcelona; can Vincke, casa d'estil alpí originàriament propietat d'una família d'industrials alemanys; o can Torrent, on l'aleshores príncep Joan Carles hi passà una temporada, atesa la vinculació d'aquesta família amb la Casa Reial espanyola.

15 – Font Nova

Situada a la Vila de Dalt, al capdamunt del passeig de la font Nova, a l'esquerra del riu Ritort.

El cert és que són dues les fonts que hi ha; la primera que trobem té forma de columna, d'uns 3 metres d'alçada, plena de molsa i per on regalima l'aigua. La segona està situada al mig de la placeta annexa i és tracta d'una petita construcció en forma de triangle, de mig metre d'alçada, amb un broc d'aigua a cadascuna de les seves cares.

Curiosament, la barana que envolta el passeig es va fer amb somiers del llits de l'hospital, en temps de la Guerra. També hi ha un monument dedicat al Dr. Robert.

16 – Església parroquial de Santa Maria

Tot i que no s'esmenta fins al 1017, l'església parroquial de Santa Maria havia d'existir com a mínim des de mitjan del segle X, quan el primitiu temple de Sant Pere fou erigit com a monestir benedictí. Des del segle XIII Santa Maria fou el centre religiós preferit per la classe burgesa de Camprodon, que propicià la construcció d'una església nova i sumptuosa sobre el primitiu edifici alt-medieval, del qual no queda cap vestigi. L'any 1324 s'inicià la construcció de la capçalera i la nau, ampla, amb capelles laterals, molt avançada al 1344.

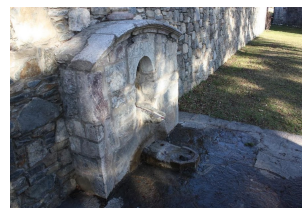
La parròquia custòdia el cap-reliquiari i l'urna del patró Sant Patllari, dues de les millors peces de l'orfebreria catalana medieval, datades dins la primera meitat del segle XIV. Malmès pels terratrèmols de 1428, l'edifici ha sofert diverses reconstruccions (especialment a l'absis) i fou cremat durant els disturbis a l'inici de la Guerra Civil espanyola (estiu de 1936).

17 – Font del Monestir

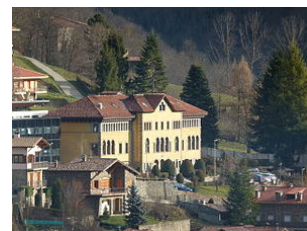
Situada a recer de la cara nord del mur que envolta el monestir de Sant Pere.

Font molt bonica. Construïda a l'Edat Mitjana, abastia d'aigua el poble i es caracteritza per tenir una bola al cim de la font; se'n troben del mateix estil a tot el Nord d'Espanya, també a Camprodon mateix, com les fonts de la Cordera i de la plaça de César August Torres. L'aigua no deixa de brollar per una canal oberta de pedra que surt d'un forat al mig de la paret de la font.

18 – L'Hospital

L'especial situació geogràfica de Camprodon, com a primera vila important després del pas del Coll d'Ares, féu necessària l'existència d'un petit hospital que servís a malalts, pelegrins i viatgers que no tenien recursos per a accedir a un tractament privat. L'hospital subsistia únicament de llegats i almoines. Reformat l'any 1565, estigué funcionant ininterrompudament fins al segle XX. Tenia una capella dedicada a Sant Bartomeu. L'edifici actual respon a un projecte de 1931 de Jaume Torres Grau, amb participació del seu nebot Josep Torres Clavé, ampliat al 1983 i el 2009. Avui és una residència geriàtrica.

19 – Monestir de Sant Pere

L'any 904 el bisbe de Girona Servus Dei consagrà una església dedicada a Sant Pere al lloc de Camprodon. Entre el 948 i el 950 (aprox.) el comte Guifré II de Besalú l'erigí com a monestir benedictí. L'abat i els monjos benedictins foren els principals organitzadors del creixement demogràfic i econòmic de Camprodon entre els segles X i XII. Al 1078 el comte Bernat II l'uní al monestir occità de Moissac, dependència que es mantingué gairebé quatre segles, fins l'any 1461. L'església actual, de planta de creu llatina, d'una sola nau coberta amb volta apuntada i cimbori al creuer, fou consagrada el dia 13 de novembre de 1169. Restaurat en dues repeses, la primera a partir de 1898 (A. Serrallach) i la segona entre 1932 i 1933 (J. Martorell), que li conferí l'aspecte actual.

20 – Can Roig

La casa de can Roig deu el seu nom al Dr. Emerencià Roig (Santiago de Cuba, 1848 – Barcelona, 1901), cunyat del Dr. Robert, qui decidí construir-la com a segona residència entre els anys 1900 i 1901, en un terreny cedit per la família Campa. L'arquitecte del projecte fou Simó Cordoní, que dissenyà un imponent edifici modernista de gran complexitat compositiva, utilitzant elements medievalitzants i arrebossant les façanes amb materials de pedra i ciment. La porta principal, avui desapareguda, era d'estil gòtic profusament decorat i estava coberta per arcades neoromàniques coronades amb merlets.

21 – Capella del Roure

Aquesta capella fou construïda pels propietaris de la casa de la Campa, tal com es menciona en uns antics goigs, i s'hi solia acomiadar el dol dels enterraments i celebrar una missa per la festa de les marededéus trobades (8 de setembre). L'evolució urbana de Camprodon provocà que la capella es traslladés, pedra a pedra, fins a la ubicació actual. La Capella del Roure abans estava situada al carrer Freixenet, a l'indret on, segons es diu, es trobà la imatge de la Mare de Déu del Roure.

22 – Font dels Llandrius

La font es troba sobre el camp de futbol de Camprodon, al final del passeig que també porta a la capella de la Mare de Déu del Roure. Situada en una placeta envoltada d'un bancal en forma circular. La paret de la font està feta amb pedres i un tub de ferro fa de broc per on regalima l'aigua que cau directament a terra.

23 – Font de Sant Patllari

La font està situada en un indret especialment recollit. En una pedra de forma de llosa dreta hi llegim la poesia immortal d'en Joan Maragall, Les Muntanyes.

Antigament el patró de la Vila era Sant Víctor, ara el dia de la festa Major de Camprodon 21 de juny, també festa de Sant Lluís, el dia més llarg de l'any, el solstici d'estiu.

No obstant la festa té un ingredient que no pot faltar i és l'anada a la Font en què s'hi fa un dinar de germanor, la festa acaba amb molta gresca i el jovent baixa de la font al poble mullant-se en el torrent i acabant sota el Pont Nou en el mateix Ter. Tot això amb la música antiga que vindria a ser l'himne de Camprodon, la qual és una música per a ballades en les festes dels carrers que comença d'una forma més tranquil·la i es va engrescant sobre la marxa acabant amb un galop desenfrenat enmig de l'eufòria general. Al final és una gran cursa esbojarrada, a veure si van més de presa els músics o els balladors...

És sens dubte la font més estimada pels camprodonins, ja que a més de la seva magnífica implantació paisatgística representa la identitat del poble tal com pot representar-la el Pont o el Monestir.

24 – Ermita de Sant Antoni

Al 1679 es consagrà una primera ermita al capdamunt d'un cim veí, promoguda per la família Sivilla, tot i que la guerra entre França i Espanya en causà la destrucció pocs anys després. L'actual ermita fou construïda vers l'any 1700 sota la supervisió d'un Patronat, constituït pel rector, l'abat de Sant Pere i dos còsols. L'any 1860 es restaurà a causa d'esquerdes a la volta i al 1936 patí un incendi arran de l'inici de la Guerra Civil. L'última restauració ha estat obra dels Amics de Sant Antoni, que encara avui en tenen cura. Cada 13 de juny s'hi celebra un concorregut aplec.

Beget

El municipi de Beget el trobareu presidit per l'església romànica de Sant Cristòfol de Beget (segle XII) , un dels exemplars romànics més bells de la zona i molt ben restaurat.

L'església és d'una sola nau, reforçada per arcs torals, de molta grandària tenint en compte la demografia de la contrada. Conserva tots els altars, retaules i imatges que es van salvar de les maldats de l'any 1936. Té el portal a la façana de migjorn i està constituït per dos arcs de degradació, sostinguts per columnes i capitells esculturals. Malgrat l'erosió dels anys el portal és força sencer i s'observa la seva bellesa arquitectònica. El campanar està situat entre el portal i l'àbsida. És quadrat i té quatre pisos.

La Majestat de Beget es va salvar de la destrucció, el 1936, gràcies a la valentia dels veïns que s'oposaren a la seva profanació i destrucció.

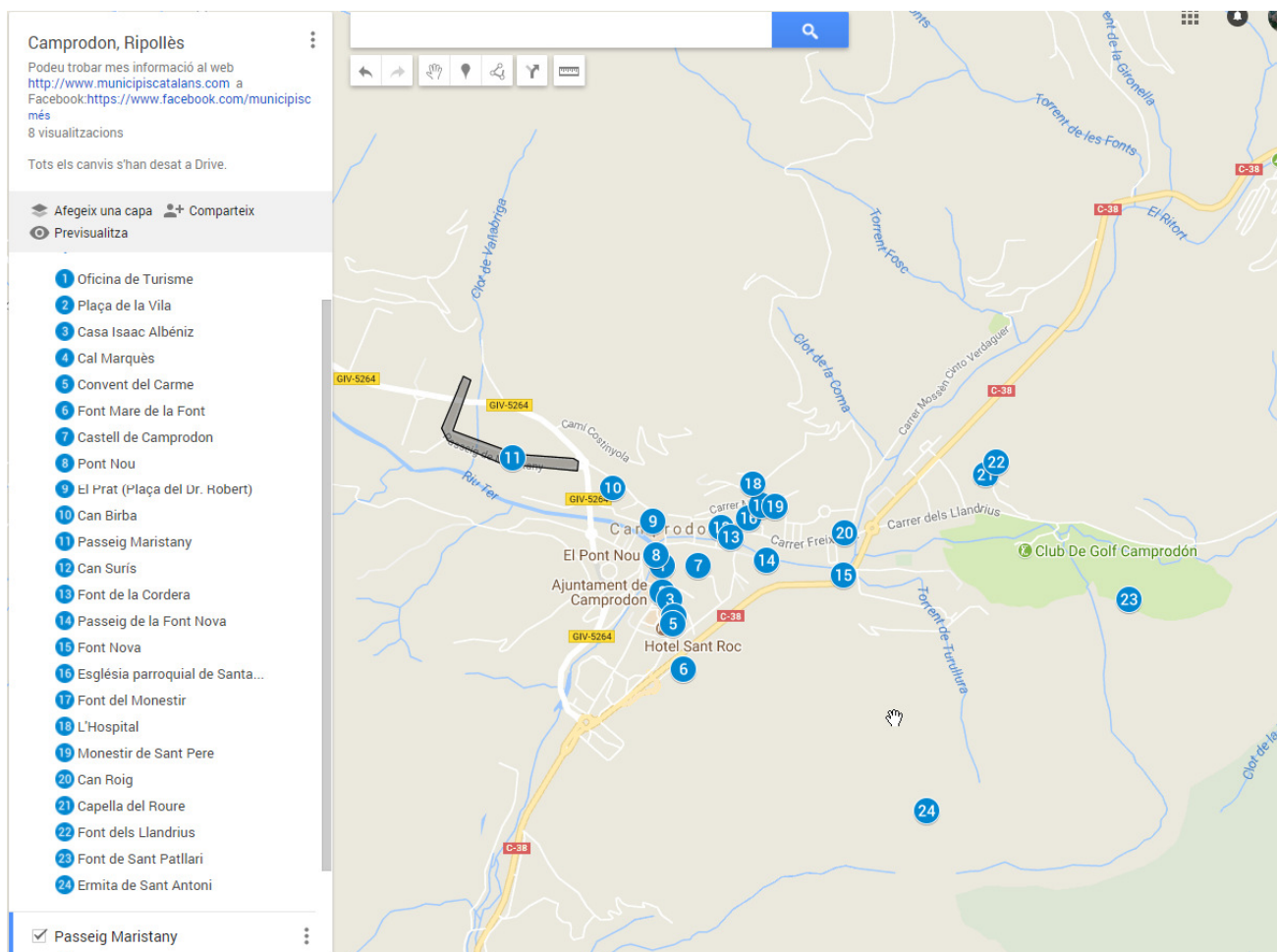
Les Gorgues de Beget: Tres grans basses al riu situades a les afores de Beget. Perfectes per passar un divertit dia de bany.

Informació extreta de:

<http://www.camprodon.cat/>; <http://www.monestirs.cat/>; <http://lavalldecamprodon.com/>;
<http://www.encos.cat/>; <http://ca.wikipedia.org/>;

Enllaç mapa punts d'interès:

<https://drive.google.com/open?id=1J7S5Qbzpq67jEn6y3rL9RUGmsyY&usp=sharing>

Camprodon, Ripollès

Podeu trobar més informació al web <http://www.municipiscatalans.com> a Facebook <https://www.facebook.com/municipiscatalans> més

8 visualitzacions

Tots els canvis s'han desat a Drive.

Afegeix una capa Comparteix
Previsualitza

- Oficina de Turisme
- Plaça de la Vila
- Casa Isaac Albéniz
- Cal Marquès
- Convent del Carme
- Font Mare de la Font
- Castell de Camprodon
- Pont Nou
- El Prat (Plaça del Dr. Robert)
- Can Birba
- Passeig Maristany
- Can Surís
- Font de la Cordera
- Passeig de la Font Nova
- Font Nova
- Església parroquial de Santa...
- Font del Monestir
- L'Hospital
- Monestir de Sant Pere
- Can Roig
- Capella del Roure
- Font dels Llandrius
- Font de Sant Patllari
- Ermita de Sant Antoni

Passeig Maristany

Camprodon, Ripollès

Podeu trobar més informació al web <http://www.municipiscatalans.com> a Facebook <https://www.facebook.com/municipiscatalans> més

8 visualitzacions

Tots els canvis s'han desat a Drive.

Afegeix una capa Comparteix
Previsualitza

- Oficina de Turisme
- Plaça de la Vila
- Casa Isaac Albéniz
- Cal Marquès
- Convent del Carme
- Font Mare de la Font
- Castell de Camprodon
- Pont Nou
- El Prat (Plaça del Dr. Robert)
- Can Birba
- Passeig Maristany
- Can Surís
- Font de la Cordera
- Passeig de la Font Nova
- Font Nova
- Església parroquial de Santa...
- Font del Monestir
- L'Hospital
- Monestir de Sant Pere
- Can Roig
- Capella del Roure
- Font dels Llandrius
- Font de Sant Patllari
- Ermita de Sant Antoni

Passeig Maristany